

úřad žádosti za souhlas vyhověti a od převzetí upustiti, v případě druhém musí žádost zamítnouti, načež může pozemek převzítí.

Odporuje tedy zákonu, když stpů převezme nemovitost, za jejíž propuštění ze zaboru udělením souhlasu ke zcizení dle § 7 zák. záb. bylo žádáno, a pak teprve vyřídí žádost st-lovu za udělení souhlasu prostým poukazem na to, že nemovitost onu již převzal, a že vlastník nemá dispozičního práva nad ní.

Vzhledem k tomu bylo nař. rozhodnutí, jež z tohoto důvodu souhlas ke zcizení st-li odpírá, zrušiti dle 7 § zák. o ss.

Č. 3330.

Trestní právo policejní (Slovensko): * V trestním řízení pro zanedbání soupisové povinnosti podle § 9 vl. nař. č. 61/1920 jest další postup instanční posuzovati výhradně podle tohoto předpisu a nikoliv podle zák. čl. XX : 1901.

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3917).

V ě c: Filiálka spořitelny v N. v likvidaci (adv. Dr. Em. Duke z Prahy) proti župnímu úřadu v Michalovcích o trest pro nepodání soupisu pozemkového majetku.

V ý r o k: Stížnost dílem se odmítá jako nepřipustná, dílem zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stpů oznámil župnímu úřadu, že st-lka nesplnila soupisovou povinnost, jež vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. uložena byla vlastníkům pozemkového majetku zabraného státem, a navrhl, aby st-lka byla pro zanedbání této povinnosti potrestána.

Rozsudkem ze 4. února 1922 osvobodil služnovský úřad ve V. st-lku, poněvadž od 25. října 1919 nebyla více držitelkou velkostatku, nýbrž A. Sz., a nebyla tedy povinna předkládati soupis ohledně tohoto velkostatku.

Z tohoto rozhodnutí podal stpů odvolání k župnímu úřadu, namítaje, že smlouva, kterou st-lka prodala dotyčný majetek A. Sz-ové, nemá vůči státu účinnosti, ježto byla uzavřena po 28. října 1918 bez schválení stpů-u.

Župní úřad odvolání vyhověl a nálezem z 20. května 1922 uznal st-lku vinnou přestupkem § 5 cit. nař., poněvadž jako vlastnice pozemkového majetku státem zabraného nesplnila soupisovou povinnost, a odsoudil ji k pokutě 5000 K.

V důvodech svého rozhodnutí poznamenal úřad, že smlouva, kterou st-lka velkostatek prodala, nebyla úřadem schválena, a proto měla st-lka jako vlastnice statku soupis předložiti.

Vyrozumívaje st-lku o tomto svém rozhodnutí podotkl úřad, že dle § 9 cit. nař. není z rozhodnutí toho další odvolání přípustno.

St-lka podala však u okr. soudu ve V. jednak stížnost k min. i ro Slov., jednak stížnost k nss-u.

Obě stížnosti byly jí výměrem župního úřadu v M. vráceny a sice stížnost na min. s podotknutím, že jest dle § 9 cit. nař. nepřipustnou, stížnost pak na nss s poučením, že dle zák. z 22. října 1875 č. 36

ř. z. a zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. jest věcí strany, aby si stížnost řádně instruovanou u nss podala.

O stížnosti filiálky spořitelny proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Nař. rozhodnutí obsahuje v sobě výroky dva, jednak odmítnutí odvolání st-lky podané z odsuzujícího rozsudku župního úřadu v M. k min. pro Slov., jednak vrácení stížnosti, již se strana dovolávala pomoci nss-u, s poučením, že stížnost proti rozhodnutí správního úřadu podati jest přímo u nss-u.

Proti výroku druhému stížnost žádných námitek neformuluje, a dlužno proto stížnost, pokud navrhuje také zrušení tohoto výroku, odmítnouti jako nepřipustnou pro nedostatek stížných bodů dle § 18 zák. o ss.

Co se týče výroku prvního, vytýká stížnost, že úřad neprávem odpírá st-lce další opravný prostředek, neboť odvolání jen tehdy nemá místa, když hlavní služný uznal někoho vinným, a župní úřad rozsudek ten potvrdil. Jestliže však župan změnil osvobozující rozsudek hlavního služného, pak má odsouzený právo dále se odvolati.

Námítka tato jest bezdůvodná, neboť § 13 zák. čl. XX : 1901 stanoví pouze, který úřad jest oprávněn vystupovati v trestně policejním řízení jako ta která instance, nelze však z doslovu jeho dovoditi, že zamýšlel tím stanoviti pro všechny přestupky pod řízení to spadající pravidelný postup všemi třemi instancemi. Ve směru tom mohlo by v úvahu přicházeti nejvýše nař. č. 65.000/1909 vydané právě na základě onoho zák. článku, které však nevyklučuje, aby stanovený tam celkem pravidelný postup třemi instancemi nebyl omezen speciální právní normou pro určitý druh trestných činů. Normou takovou je právě nař. č. 61 z r. 1920, omezující postup ten pouze na dvě instance.

Nelze proto spatřovati nějakou nezákonnost v tom, že župní úřad vrátil st-li odvolání podané k ministru s plnou mocí jako nepřipustné.

Bylo proto stížnost zamítnouti dílem jako bezdůvodnou, dílem jako nepřipustnou.

Č. 3331.

Řízení před nss-em. — Popisní věci (Slovensko):
* Rada města se zřízeným magistrátem jest legitimována ke stížnosti proti opatření městského policejního kapitána i v době, kdy policejní kapitán neměl ještě charakter státního úředníka ve smyslu zák. z 31. března 1920 č. 233 Sb., kterýmžto opatřením o své újmě zavedl všeobecnou ohlašovací povinnost.

(Nález ze dne 6. března 1924 č. 22.685/23).

V ě c: Rada města R. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o zřízení ohlašovacího úřadu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyhláškou z 10. května 1922 uvedl policejní kapitán v R. ve všeobecnou známost, že tamnější přihlašovací úřad musí býti znovuzřízen, poněvadž neodpovídá moderním požadavkům. Proto na základě min. nař. č. 5112 B M eln. z roku 1914 stanoví se ohlašovací povinnost majitelů domů hlásiti všechny osoby v nich bydlící a to pomocí